

RE.

ПІСНЯ. BRIOSO.*

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я нею не журюся.

Гей ви, грізні, чорні хмари!
Я на вас збираю чари,
Чарівну добуду зброю
І пісні свої узброю.

Дощі ваші дрібненькіі
Обернуться в перли дрібні,
Поломляться ясенькіі
Блискавиці ваші срібні.

Я ж пуцу свою пригоду
Геть на тую бистру воду,
Я розвію свою тугу
Вільним співом в темнім лугу.

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я нею не журюся.

[1890]

* *Brioso* — швидко, збуджено, із запалом (італ.).

MI.

КОЛИСКОВА. ARPEGGIO.*

Місяць ясененький
Промінь тихесенький
Кинув до нас.
Спи ж ти, малесенький,
Пізній бо час.

Любо ти спатимеш,
Поки не знатимеш,
Що то печаль;
Хутко прийматимеш
Лихо та жаль.

Тяжка годинонько!
Гірка хвилинонько!
Лихо не спить...
Леле, дитинонько!
Жить — сльози лить.

Сором хилитися,
Долі коритися!
Час твій прийде
З долею битися, —
Сон пропаде...

* *Arpeggio* — як на арфі (італ.); послідовне виконання звуків акорду.

Місяць яснесенький
 Промінь тихесенький
 Кинув до нас...
 Спи ж ти, малесенький,
 Поки є час!

[1890]

ФА.
СОНЕТ.

Фантазіє! ти сило чарівна,
 Що збудувала світ в порожньому просторі,
 Вложила почуття в байдужий промінь зорі,
 Що будиш мертвих з вічного їх сна,

Життя даєш холодній хвилі в морі!
 Де ти, фантазіє, там радощі й весна.
 Тебе вітаючи, фантазіє ясна,
 Підводимо чоло, похиленеє в горі.

Фантазіє, богине легкокрила,
 Ти світ злотистих мрій для нас відкрила
 І землю з ним веселкою з'єднала.

Ти світове з'єднала з таємним.
 Якби тебе людська душа не знала,
 Було б життя, як темна ніч, сумним.

[1890]

SOL.
RONDEAU.*

Соловейковий спів навесні
Ллється в гаю, в зеленім розмаю,
Та пісень тих я чуть не здолаю,
І весняні квітки запашні
Не для мене розквітли у гаю, —
Я не бачу весняного раю;
Тії співи та квіти ясні,
Наче казку дивну, пригадаю —
У сні!..

Вільні співи, гучні, голосні
В ріднім краю я чути бажаю, —
Чую скрізь голосіння сумні!
Ох, невже в тобі, рідний мій краю,
Тільки й чуються вільні пісні —
У сні?

[1890]

* *Rondeau* — рондо (італ.).

LA.
NOCTURNO.*

Лагідні веснянії ночі зористі!
Куди ви од нас полинули?
Пісні соловейкові дзвінко-сріблисті!
Невже ви замовкли, минули?

О, ні, ще не час! ще бо ми не дізнали
Всіх див чарівливої ночі,
Та ще бо лунають, як перше лунали,
Веснянки чудові дівочі.

Ще маревом легким над нами витає
Блакитна весняная мрія,
А в серці розкішно цвіте-процвітає
Злотистая квітка-надія.

На крилах фантазії думки літають
В країну таємної ночі,
Там промінням грають, там любо так сяють
Лагідні веснянії очі.

Там ясні зорі і тихії квіти
Єднаються в дивній розмові,
Там стиха шепочуть зеленії віти,
Там гімни лунають любові.

* *Nocturno* — ноктюрн, нічний (італ.).